

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2026. szeptember 10.(*)

„ Előzetes döntéshozatal – Verseny – EUMSZ 102. cikk – Erőfölénnyel való visszaélés – A »gazdasági tevékenység« fogalma – A közhatalmi jogkörök gyakorlásának körébe tartozó határozat – A települési hulladékkezelési szolgáltatás nyújtására vonatkozó jog önkormányzat általi odaítélése – Részben az önkormányzat tulajdonában álló szolgáltató ”

A C-11/25. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Augstākā tiesa (Senāts) (legfelsőbb bíróság, Lettország) a Bírósághoz 2025. január 9-én érkezett, 2025. január 8-i határozatával terjesztett elő

a Jelgavas valstspilsētas pašvaldība

és

a Konkurences padome

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök, I. Ziemele, A. Kumin, S. Gervasoni (előadó) és M. Bošnjak bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: M. Aleksejev egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2025. december 10-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Jelgavas valstspilsētas pašvaldība képviselőjében Z. Norenberga juriste,
- a Konkurences padome képviselőjében A. Eglons juridiskā departamenta direktors, I. Lapiņa juridiskā departamenta galvenā juriste tiesvedībā és M. Spička izpildinstitūcijas vadītājs,
- a lett kormány képviselőjében J. Davidoviča, K. Pommere és S. Zellis, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Martínez Navarro és I. Naglis, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2026. március 12-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az EUMSZ 102. cikk értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Jelgavas valstspilsētas pašvaldība (Jelgava önkormányzata, Lettország) és a Konkurences padome (versenytanács, Lettország) között azon határozat tárgyában folyamatban

lévő jogvita keretében terjesztették elő, amelyben ez utóbbi megállapította, hogy ezen önkormányzat a nemzeti versenyjogra tekintettel erőfölénnyel való visszaélést követett el.

Jogi háttér

Az uniós jog

Az EUM-Szerződés

3 Az EUMSZ 102. cikk a következőképpen rendelkezik:

„A belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos egy vagy több vállalkozásnak a belső piacon vagy annak jelentős részén meglévő erőfölényével való visszaélése, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.

Ilyen visszaélésnek minősül különösen:

[...]

b) a termelés, az értékesítés vagy a műszaki fejlesztés korlátozása a fogyasztók kárára;

[...]”

A 75/442/EGK irányelv

4 A hulladékokról szóló, 1975. július 15-i 75/442/EGK tanácsi irányelv (HL 1975. L 194., 39. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 23. o.) 4. cikkének első bekezdése előírta, hogy a tagállamoknak meg kell tenniük a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hulladék hasznosítása vagy ártalmatlanítása az emberi egészség veszélyeztetése, valamint anélkül történjen, hogy olyan eljárásokat vagy módszereket használnának, amelyek veszélyesek lehetnek a környezetre.

5 Ezen irányelv 6. cikkének megfelelően a tagállamoknak létre kellett hozniuk vagy ki kellett jelölniük az ezen irányelv végrehajtásáért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

A lett jog

6 A 2001. október 4-i Konkurences likums (a versenyről szóló törvény) (*Latvijas Vēstnesis*, 2001., 151. sz.) 13. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Minden gazdasági szereplőnek tilos bármilyen módon visszaélnie erőfölényével Lettország területén. Erőfölénnyel való visszaélés a következőket is magában foglalhatja:

[...]

2) az áruk termelése vagy értékesítése mennyiségének, az értékesítésnek vagy a műszaki fejlesztésnek a fogyasztó kárára történő, objektív módon igazolható indok nélküli korlátozása.”

7 Az 1994. május 19-i Likums „Par pašvaldībām” (az önkormányzatokról szóló törvény) (*Latvijas Vēstnesis*, 1994., 61. sz.) alapügyben alkalmazandó változatának 15. cikke kimondta:

„Az önkormányzatok az alábbi funkcionális autonómiával rendelkeznek:

1) a közüemi szolgáltatások lakosság számára történő megszervezése (vízellátás és szennyvízkezelés, hőszolgáltatás, a települési hulladék kezelése, szennyvízgyűjtés, -elvezetés és -kezelés), függetlenül az épületállomány tulajdonjogától.

[...]

8 A 2000. december 14-i Atkritumu apsaimekošanas likums (a hulladékgazdálkodásról szóló törvény) (*Latvijas Vēstnesis*, 2000., 473/476. sz.) alapügyben alkalmazandó változatának (a továbbiakban: hulladékgazdálkodási törvény) 9. cikke a következőket írta elő:

„(1) A települési önkormányzatok, megyék és városok a közigazgatási területükön:

1) a hulladékgazdálkodási terveknek megfelelően szervezik a települési hulladékok kezelését, ideértve a veszélyes hulladékokat is.

[...]

9 A 2001. július 5-i Likums „Par iepirkumu valsts vai pašvaldību vajadzībām” (az állami vagy önkormányzati közbeszerzésekről szóló törvény) (*Latvijas Vēstnesis*, 2001., 110. sz.) alapügyben alkalmazandó változatának (a továbbiakban: az állami vagy önkormányzati közbeszerzésekről szóló törvény) 4. cikke a következőképpen szól:

„(1) Az ajánlatkérő szerv nem alkalmazza e törvényt olyan szerződés odaítélése esetén, amelynek tárgya:

[...]

6) az ajánlatkérő feladatainak ellátására létrehozott szerv által nyújtott szolgáltatás, amely szerv az ajánlatkérő teljeskörű irányítása vagy felügyelete alatt áll, és amely a szolgáltatásait elsősorban (a pénzben kifejezett összegük több mint 80%-át kitevő részben) az ajánlatkérőnek nyújtja, és harmadik felek tekintetében teljes mértékben tiszteletben tartja e törvény követelményeit.

[...]

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

10 A Jelgavas komunālie pakalpojumi SIA (a továbbiakban: Jelgava SIA) hulladékgyűjtéssel és -kezeléssel foglalkozó, lett jog szerinti társaság. E társaság Jelgava önkormányzatának és a Kulk SIA magánjogi jogi személynek a közös tulajdonában áll, előbbi az alaptőkéjének 51%-át birtokolja, utóbbi pedig a fennmaradó 49%-os részesedéssel rendelkezik.

11 Ezen önkormányzat úgy határozott, hogy a települési hulladék kezelésével a Jelgava SIA-t bízta meg. 2004. november 1-jén e társasággal szolgáltatási szerződést kötött Jelgava város közigazgatási területén a hulladékgazdálkodás, valamint a hulladékgazdálkodási rendszer fejlesztése és előmozdítása terén, amely szerződés lejártát 2029. december 31-ében határozták meg. E szolgáltatási szerződést a nemzeti jogban az állami vagy önkormányzati közbeszerzésekről szóló törvény 4. cikke (1) bekezdésének 6) pontjában előírt kivétel alapján belső eljárás keretében, azaz előzetes versenyeljárás nélkül kötötték meg.

12 2021. július 22-én a versenytanács határozatot hozott, amelyben a versenytörvény 13. cikke (1) bekezdésének megsértése miatt bírságot szabott ki Jelgava önkormányzatával szemben. Először is az érintett piacot a települési hulladék gyűjtésének és szállításának Jelgava város közigazgatási területére kiterjedő piacaként határozta meg. Ezt követően úgy ítélte meg, hogy Jelgava önkormányzata azáltal, hogy úgy határozott, hogy a Jelgava SIA-ra bízta a hulladékkezelési szolgáltatás nyújtását, és azáltal, hogy részt vesz e társaság tevékenységeiben, „vállalkozásként” járt el, így az ilyen határozatot a versenytörvényre tekintettel felül kell vizsgálnia. Ez utóbbi tekintetben a versenytanács úgy ítélte meg, hogy ezen önkormányzat és a

Jelgava SIA az érintett piacon erőfölénnyel bír, mivel ez utóbbi kizárólagos joggal rendelkezik az érintett szolgáltatások nyújtására. Végül arra a következtetésre jutott, hogy az említett önkormányzat visszaélt erőfölényével, amikor belső eljárás keretében kizárólagos jogot biztosított a Jelgava SIA számára a települési hulladékkezelési szolgáltatás nyújtására – jóllehet ugyanezen önkormányzat nem gyakorol teljeskörű irányítást a Jelgava SIA felett –, kizárva az érintett piacról más potenciális szolgáltatókat.

13 Jelgava önkormányzata e határozattal szemben keresetet indított az illetékes közigazgatási bíróság előtt. Azzal érvelt, hogy akkor, amikor a szerződést a Jelgava SIA részére ítélte oda, nem „vállalkozásként”, hanem közjogi jogi személyként járt el.

14 2022. június 28-án az Administratīvā apgabaltiesa (regionális közigazgatási bíróság, Lettország) e keresetet elutasította, mivel úgy ítélte meg, hogy Jelgava önkormányzata a versenytörvény értelmében vett „vállalkozásként” járt el akkor, amikor szerződést kötött a Jelgava SIA-val, amelynek részvényese.

15 Jelgava önkormányzata ezen ítélettel szemben fellebbezést nyújtott be az Augstākā tiesához (Senāts) (legfelsőbb bíróság, Lettország), amely a kérdést előterjesztő bíróság.

16 E bíróság úgy véli, hogy az erőfölénnyel való visszaélésre vonatkozó, a versenytörvény 13. cikke (1) bekezdésében foglalt tilalom alkalmazhatósága azt feltételezi, hogy Jelgava önkormányzata gazdasági tevékenységet folytat, és ennél fogva az EUMSZ 102. cikk értelmében vett „vállalkozásnak” kell minősíteni.

17 Az említett bíróság szerint az alapügy azt a kérdést veti fel, hogy egy olyan jogalany mint Jelgava önkormányzata – akkor, amikor arról dönt, hogy a területén hogyan biztosítja a hulladékszervezést – gazdasági tevékenységet folytat-e, vagy pedig közhatalmi jogkörök gyakorlása keretében jár el.

18 Ugyanezen bíróság szerint a települési hulladék kezelésének megszervezése a lett jogban az önkormányzatok funkcionális autonómiájának körébe tartozik. Az önkormányzat számára előírt, a hulladékkezelés megszervezésére vonatkozó kötelezettség megfelel a 75/442 irányelvben a tagállamokkal szemben előírt kötelezettségeknek. Ebből következik, hogy a települési hulladék kezelésének e megszervezése a közhatalmi jogkörök gyakorlásának körébe tartozik.

19 E körülmények között az Augstākā tiesa (Senāts) (legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni az [EUMSZ] 102. cikket, hogy a jelen ügy körülményeire tekintettel e cikk hatálya alá tartozik a valamely közjogi jogi személy által a települési hulladékgazdálkodás megszervezésének módja tárgyában hozott olyan határozat is, amely a jelen ügyben az említett szolgáltatás nyújtásának oly módon történő megszervezésére vonatkozó határozatot jelentett, hogy e szolgáltatás nyújtásának jogát *in house* eljárás keretében egy részben az önkormányzat tulajdonában lévő vállalkozásnak ítélték oda?

Közelebbről tekinthető-e úgy, hogy egy önkormányzat az [EUMSZ] 102. cikk értelmében vett piaci szereplő vagy vállalkozás minőségben jár el akkor, amikor a települési hulladékgazdálkodási szolgáltatás nyújtásának megszervezésére vonatkozó határozatot úgy hozza meg, hogy e szolgáltatás nyújtásának jogát *in house* eljárás keretében egy részben az önkormányzat tulajdonában lévő vállalkozásnak ítéli oda?”

A Bíróság hatásköréről

20 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy az alapügyben a versenytanács által a versenytörvény 13. cikkének (1) bekezdése alapján szankcionált erőfölénnyel való visszaélés tisztán belső helyzetre vonatkozik, és nincs hatással a tagállamok közötti kereskedelemre. E bíróság ugyanakkor hangsúlyozza, hogy e törvény ilyen helyzetekben megfelel az uniós jog által elfogadott megoldásoknak.

21 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság és a nemzeti bíróságok között az EUMSZ 267. cikk alapján létrehozott együttműködés keretében kizárólag az ügyben eljáró és a meghozandó határozatért felelős nemzeti bíróság feladata annak eldöntése, hogy az ügy sajátos jellemzőire tekintettel az ítéletének meghozatalához szükség van-e az előzetes döntéshozatalra, és hogy a Bíróságnak feltett kérdések relevánsak-e. Következésképpen, ha a feltett kérdések az uniós jog értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság főszabály szerint köteles határozatot hozni (2024. december 5-i Tallinna Kaubamaja Grupp és KIA Auto ítélet, C-606/23, EU:C:2024:1004, 16. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

22 Mindazonáltal az állandó ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy a Bíróság feladata megvizsgálni azokat a feltételeket, amelyek mellett a nemzeti bíróság hozzá fordult, annak érdekében, hogy megvizsgálja saját hatáskörének fennállását (2024. december 5-i Tallinna Kaubamaja Grupp és KIA Auto ítélet, C-606/23, EU:C:2024:1004, 17. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

23 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság kimondta, hogy hatáskörrel rendelkezik az uniós jogi rendelkezésekre vonatkozó, előzetes döntéshozatal iránti kérelmekről való döntésre olyan helyzetekben, amikor az alapeljárás tárgyát képező tények nem tartoznak ugyan közvetlenül az uniós jog hatálya alá, ám az említett rendelkezéseket a nemzeti jog alkalmazandóvá tette, amely jog a tisztán belső helyzetekre adott megoldásaira nézve az uniós jog által nyújtott megoldásokhoz igazodott (lásd: 1990. október 18-i Dzodzi ítélet, C-297/88 és C-197/89, EU:C:1990:360, 36. pont; 2024. december 5-i Tallinna Kaubamaja Grupp és KIA Auto ítélet, C-606/23, EU:C:2024:1004, 18. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 E hatáskört igazolja az uniós jogrend tekintetében fennálló nyilvánvaló érdek, hogy a jövőbeli eltérő értelmezések megakadályozása érdekében egységesen értelmezzék az uniós jogból átvett rendelkezéseket (lásd: 1990. október 19-i Dzodzi ítélet, C-297/88 és C-197/89, EU:C:1990:360, 37. pont; 2024. december 5-i Tallinna Kaubamaja Grupp és KIA Auto ítélet, C-606/23, EU:C:2024:1004, 19. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 A jelen ügyben a kérdést előterjesztő bíróság rámutat arra, hogy a versenytörvényt a lett versenyjogi rendelkezéseknek a releváns uniós jogszabályokkal való harmonizációjának szükségességét figyelembe véve fogalmazták meg, és e törvény a tisztán belső helyzetekre adott megoldásaira nézve az uniós jog által nyújtott megoldásokhoz igazodik. E bíróság rámutat különösen arra, hogy a versenytörvény 13. cikke (1) bekezdésének 2) pontja megfelel az EUMSZ 102. cikk második bekezdése b) pontjának, így a nemzeti jog alkalmazása nem térhet el az uniós jog alkalmazásának módjától.

26 Ebből következik, hogy a Bíróság hatáskörrel rendelkezik arra, hogy a jelen ügyben határozzon az előterjesztő bíróság által feltett kérdésről.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

27 Egyetlen kérdésével az előterjesztő bíróság lényegében arra vár választ, hogy az EUMSZ 102. cikket úgy kell-e értelmezni, hogy valamely önkormányzat azon döntése, hogy a települési hulladékkezelési szolgáltatás nyújtására vonatkozó jogot egy részben az önkormányzat tulajdonában álló jogi személynek ítéli oda, gazdasági tevékenység gyakorlásának körébe tartozik.

28 Az EUMSZ 102. cikk szerint a belső piaccal összeegyeztethetetlen és tilos egy vagy több vállalkozásnak a belső piacon vagy annak jelentős részén meglévő erőfölényével való visszaélése, amennyiben ez hatással lehet a tagállamok közötti kereskedelemre.

29 Az előterjesztett kérdés megválaszolása érdekében meg kell vizsgálni, hogy az alapügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között eljáró jogi személy az EUMSZ 102. cikk értelmében vett „vállalkozásnak” tekinthető-e. Az e jogi személy által végzendő tevékenységet csak akkor lehetne gazdasági tevékenységnek minősíteni, ha e személy vállalkozás lenne.

30 Az uniós versenyjog területére vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 102. cikk értelmében vett „vállalkozás” fogalma minden gazdasági tevékenységet folytató jogalanyra kiterjed, függetlenül e jogalany jogállásától és finanszírozási módjától (1991. április 23-i Höfner és Elser ítélet, C-41/90, EU:C:1991:161, 21. pont; 2025. július 10-i INTERZERO és társai ítélet, C-254/23, EU:C:2025:569, 47. pont).

31 Gazdasági tevékenységnek minősül minden, adott piacon áruk vagy szolgáltatások – tehát rendszerint ellenérték fejében nyújtott szolgáltatások – kínálásában megnyilvánuló tevékenység. E tekintetben az ellenérték lényegi jellemzője abban áll, hogy az az érintett szolgáltatás gazdasági ellentételezését képezi (2025. július 10-i INTERZERO és társai ítélet, C-254/23, EU:C:2025:569, 48. pont).

32 Az olyan tevékenység viszont, amely a jellegénél, a rá vonatkozó szabályoknál és a tárgyánál fogva a gazdasági tevékenység körén kívül esik, vagy közhatalmi jogkörök gyakorlásával függ össze, nem feltétlenül tartozik a Szerződés szabályainak hatálya alá (2025. július 10-i INTERZERO és társai ítélet, C-254/23, EU:C:2025:569, 49. pont).

33 Ezenkívül valamely közjogi jogalany kizárólag azon tevékenységek tekintetében tekinthető vállalkozásnak, amelyeket gazdasági tevékenységnek kell minősíteni, és amennyiben e tevékenységek a közhatalmi jogkörök gyakorlásától elválaszthatók (lásd ebben az értelemben: 2012. július 12-i Compass-Datenbank ítélet, C-138/11, EU:C:2012:449, 37. és 38. pont; 2022. március 24-i GVN kontra Bizottság ítélet, C-666/20 P, EU:C:2022:225, 71. pont).

34 A Bíróság így kimondta, hogy a közhatalmi jogkörök gyakorlásához kapcsolódó tevékenységek között szerepelnek többek között az Eurocontrolnak a légi irányítással és a légtér ellenőrzésével kapcsolatos tevékenységei (1994. január 19-i SAT Fluggesellschaft ítélet, C-364/92, EU:C:1994:7, 30. pont), a hatóságok által megbízott magánjogi jogalany által olajkikötőben gyakorolt szennyezésfelügyelet (1997. március 18-i Diego Cali & Figli ítélet, C-343/95, EU:C:1997:160, 23–25. pont), vagy a vállalkozásokkal kapcsolatos adatoknak a vállalkozásokat terhelő törvényi bejelentési kötelezettség alapján történő gyűjtése és az ehhez kapcsolódó kényszerítő jogkörök (2012. július 12-i Compass-Datenbank ítélet, C-138/11, EU:C:2012:449, 40. pont).

35 A jelen ügyben, amint arra a kérdést előterjesztő bíróság rámutat, és amint azt egyébként a Bíróság előtti eljárás valamennyi résztvevője is elismeri, a települési hulladékkezelési szolgáltatás gazdasági tevékenységnek minősül.

36 Ezzel szemben az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy Jelgava önkormányzata azon döntését, hogy az e szolgáltatás nyújtására vonatkozó jogot egy részben az önkormányzat tulajdonában álló jogi személynek ítéli oda, a hulladékgazdálkodási törvény alapján hozta meg, amely előírta, hogy az önkormányzatok a közigazgatási területükön megszervezik a települési hulladékok kezelését.

37 Márpedig a kérdést előterjesztő bíróság jelzi, hogy a hulladékgazdálkodási törvény hozzájárul a 75/442 irányelv végrehajtásához.

38 Emlékeztetni kell arra, hogy ezen irányelv 4. cikke (1) bekezdésének megfelelően a tagállamoknak meg kellett tenniük a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a hulladék hasznosítása vagy ártalmatlanítása az emberi egészség veszélyeztetése, valamint anélkül történjen, hogy olyan eljárásokat vagy módszereket használnának, amelyek veszélyesek lehetnek a környezetre. Az említett irányelv 6. cikke értelmében a tagállamoknak létre kellett hozniuk vagy ki kellett jelölniük az ugyanezen irányelv végrehajtásáért felelős illetékes hatóságot vagy hatóságokat.

39 E körülmények között meg kell állapítani, hogy amennyiben valamely önkormányzat, amely a nemzeti jog alapján hatáskörrel rendelkezik a közigazgatási területén a hulladékbegyűjtő szolgáltatás kezelési módjainak meghatározására, úgy dönt, hogy e szolgáltatás e területen történő nyújtásának jogát valamely jogi személynek ítéli oda, nem kínál a piacon ellenérték fejében árukat vagy szolgáltatásokat. Ezen önkormányzat nem végez gazdasági tevékenységet, hanem a törvény által ráruházott közhatalmi jogkörök keretében és a 75/442 irányelvben e célból előírt követelményeknek megfelelően illetékes hatóságként jár el.

40 E következtetést kell levonni akkor is, ha az önkormányzat illetékes hatóságként eljárva úgy dönt, hogy e jogot olyan jogi személynek ítéli oda, amely részben a tulajdonában áll.

41 Továbbá ezen értékelés keretében nem releváns az a körülmény, hogy az önkormányzat határozata esetleg ellentétes a közbeszerzésre vonatkozó nemzeti és uniós szabályokkal, mivel a belső eljárás alkalmazásának az állami vagy önkormányzati közbeszerzésekről szóló törvény 4. cikke (1) bekezdésének 6) pontjában előírt feltételei nem teljesülnek. A közbeszerzési szabályoknak a közhatalmi jogkörök keretében eljáró jogalany általi esetleges megsértése ugyanis nem tekinthető úgy, hogy az az EUMSZ 102. cikk értelmében vett, e jogalany általi erőfölénnyel való visszaélésnek minősül. Egyébiránt rá kell mutatni arra – amint azt a főtanácsnok is tette indítványának 85. pontjában –, hogy az ilyen határozat adott esetben megtámadható a nemzeti jog értelmében a közigazgatási szervek közbeszerzési aktusai jogszerűségének értékelésével megbízott szervek előtt.

42 Ugyanígy az a körülmény, hogy az önkormányzat és a települési hulladék kezelésével megbízott vállalkozás között létrejött szerződést „közszolgáltatási koncesszió” vagy „szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződésnek” kell minősíteni, szintén nem befolyásolja az olyan határozat minősítését, mint amelyről az alapügyben szó van, amellyel ezen önkormányzat közhatalmi jogköröket gyakorol.

43 Egyrészt ugyanis a jelen ítélet 42. pontjában említett első esetet illetően meg kell állapítani, hogy az EUMSZ 102. cikk főszabály szerint nem vonatkozik arra a helyzetre, amikor valamely település hatóságként eljárva koncessziós szerződést ítél oda a közszolgáltatással megbízott koncessziós jogosultnak (lásd ebben az értelemben: 1988. május 4-i Bodson ítélet, 30/87, EU:C:1988:225, 18. pont; 2005. július 21-i Coname ítélet, C-231/03, EU:C:2005:487, 12. pont).

44 Másrészt a jelen ítélet 42. pontjában említett második esetet illetően emlékeztetni kell arra, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint a szolgáltatások beszerzésére irányuló tevékenység jellegének értékelése céljából nem lehet elválasztani e tevékenységet a szolgáltatások későbbi felhasználásától, és hogy a beszerzett szolgáltatások későbbi felhasználásának gazdasági jellege, illetve annak hiánya szükségszerűen meghatározza a beszerzési tevékenység jellegét (lásd ebben az értelemben: 2006. július 11-i FENIN kontra Bizottság ítélet, C-205/03 P, EU:C:2006:453, 26. pont). Ezen ítélkezési gyakorlat azonban nem alkalmazható olyan körülmények között, mint amelyek az alapügyben felmerültek. Amikor ugyanis valamely önkormányzat közhatalmi jogkörök keretében eljárva szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződés keretében ítéli oda a települési hulladékkezelési szolgáltatás nyújtásának jogát, nem tekinthető úgy, hogy e szolgáltatás ezen önkormányzat részéről gazdasági tevékenység jellegű későbbi felhasználás tárgyát képezi.

45 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy az EUMSZ 102. cikket úgy kell értelmezni, hogy valamely önkormányzat azon döntése, hogy a települési hulladékkezelési szolgáltatás nyújtására vonatkozó jogot egy részben az önkormányzat tulajdonában álló jogi személynek ítéli oda, nem tartozik gazdasági tevékenység gyakorlásának körébe.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Az EUMSZ 102. cikket úgy kell értelmezni, hogy valamely önkormányzat azon döntése, hogy a települési hulladékkezelési szolgáltatás nyújtására vonatkozó jogot egy részben az önkormányzat tulajdonában álló jogi személynek ítéli oda, nem tartozik gazdasági tevékenység gyakorlásának körébe.

Aláírások